

Sarita Skagnes har skrivit boken "Bara en dotter". Som titeln säger så är just ordet "**bara**" centralt. I vissa delar av världen är flickor inte välkomna och inte värda att få leva. Föräldrarna vill ha pojkar och så var det i Saritas fall. Hon föddes i Indien. Hennes föräldrar hade redan två döttrar och de hade varit hos olika "hjälpäre" för att de skulle välsignas med en pojke vid nästa graviditet och när det då blev en flicka var det en fel leverans och flickan skulle dödas. De klarade inte att döda henne för farmodern motsatte sig men hon var ett syndens barn eftersom de hade åkallat alla gudar för att det skulle bli en pojke. Så småningom adopterade familjen en pojke som fick ta Saritas plats och man lämnade bort henne till en släkting där hon fick bli slav. Hon fick arbeta i stort sett hela dygnet när hon var 4-5 år och det fanns inte så mycket tid för att gå i skolan. Familjen flyttade till Norge men Sarita fick inte följa med. Hon längtade alltid efter mat, kärlek och hon hade en längtan efter sina föräldrar. När hon var 14-15 år fick hon flytta till sin familj i Skandinavien. Pappan bestämde allt i hemmet. Barnen var alltid rädda för honom. Sarita fick naturligtvis inte klippa håret, inte vara på stranden, inte prata med pojkar etc. Det var många förbud. Barnen passade inte in i det gamla landet men inte heller i det nya. Sarita fick skandinaviska vänner som visade på en annan värld. När pappan fick veta att hon pratat med pojkar skulle hon skickas till hemlandet och bli bortgift. Hon vägrade och gifte sig med en vit man. Det blev en stor skandal i familjen och i hembyn och pappan anlät folk som skulle döda henne. Pappan hade mist sin heder. Sarita blev ett "polisärende". Hon fick en skyddad identitet och skyddat boende. För tolv år sedan gav hon ut sin biografi och hon vill vara en röst och ett ansikte till en historia som ingen förtjänar. Sarita arbetar idag med olika projekt som stöder flickor och kvinnors utbildning och hon har samlat in över en miljon kronor! Hon har varit och är engagerad i PLAN, Amnesty-my body-my choice, HIV flickor, blinda flickor. Våra barn är vår framtid. Kvinnor har kapacitet men får inte möjligheterna.

Eva tackade Sarita med vänskapens ros och vi var alla djupt berörda efter föredraget.

